

РЕШЕНИЕ

№ 3709

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3141** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Образувано е въз основа на постъпила по реда на чл.152 АПК на 29.03.2021г. жалба на М. В. Б., чрез адв. М. срещу Заповед № 3286з 87/ 12.01.2021г., издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“, с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 9327/ 15.10.2015г., извършена на Б. в 09 РУ – СДВР.

Въведени са отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК, аргументирани с довод, че актът не съдържа мотиви. Без да оспорва, че е условно осъден, Б. се позовава на изтичане на изпитателния срок от 3 години и сочи, че е настъпила реабилитация по право, което е основание за снемане на полицейската регистрация.

Претендират се разноси.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ към МВР, чрез юрк. М., в писмено становище от 27.04.2021г. акцентира върху изчерпателно изброените основания за снемане на полицейската регистрация, сред които не е споразумението за прекратяване на наказателното производство. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се възразява за прекомерност на заплатеното адвокатско такова.

От фактическа страна се установява:

Началото на административното производство е поставено на 4.12.2020г., когато М. Б. се обърнал към директора на СДВР с искане да бъде заличен от криминалните регистри.

Заявлението е разгледано от директора на СДВР, който се произнесъл с адресирано до

ответника предложение (л.9), в което се сочи, че регистрация № 9327/15 на 09 РУ – СДВР е извършена по преписка ЗМ 1973/15 на 09 РУ. Производството е приключило с протоколно определение по н о х дело № 18627/ 2015г. на СРС за налагане на условно наказание по споразумение. При тези данни становището е да не се сменя цитираната полицейска регистрация.

Към предложението е приложен протокол от 28.01.2016г. по н о х дело № 18627/ 2015г. на СРС, НО, 22 състав, с което е одобрено споразумението за прекратяване на наказателното производство по делото на основание чл.381, ал.1 НПК между СРП и подсъдимия Б., който се признава за виновен в това, че за времето от 4.04.2010г. до 27.08.2015г. е държал огнестрелно оръжие – пистолет марка CZ-83, калибър 9х18 с фабричен № 207474 без да има за това надлежно разрешение съгласно чл.56, ал.1 ЗОБВВПИ – престъпление по чл.339, ал.1 НК, поради което и на основание чл.339, ал.1 вр. чл.55, ал.1, т.1 НК му налага наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, изтърпяването на което се отлага на основание чл.66, ал.1 НК за срок от 3 години.

Оспореният акт е произнесен на 12.01.2021г. и е съобщен на адресата си на 16.03.2021г. (л.22).

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е постъпила в администрацията на ответника на 29.03.2021г.и е допустима.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Заповед № 3286з-87/ 12.01.2021г. изхожда от компетентен административен орган – директор на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл.68, ал.6 във вр. с чл.29, ал.1 ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица. Така предвидената възможност за делегиране на правомощия е осъществена - Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.68, ал.6 във връзка с чл.29, ал.1 и чл.33, т.9 ЗМВР са оправомощени директорът и заместник директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Спазена е предписаната от закона форма със задължителните реквизити - наименование на органа, който я издава, име и длъжност на издателя, подпис на издателя.

При издаване на акта не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнено е изискването на чл.19, ал.4, т.2 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация, с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията.

Актът е постановен в съответствие с приложимите материално-правни норми.

Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВР, и те са: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл.24, ал.3 НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

Нормативният акт, съдържащ материалноправните предпоставки за извършване на

полицейска регистрация към 15.10.2015г., е Законът за министерството на вътрешните работи, чл.68, ал.1 от който определя, че полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Следователно материалноправните предпоставки за полицейска регистрация са тези по чл.68, ал.1 от ЗМВР - такава се извършва по отношение на лице, което е привлечено като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер. Б. не оспорва, че това обстоятелство към 15.10.2025г. е било налице и не твърди, че същата е извършена в нарушение на закона. По тези съображения съдът приема, че чл.68, ал.6, т.1 ЗМВР не може да намери приложение в разглеждания случай.

Същото се отнася и до разпоредбата на чл.68, ал.6, т.2 ЗМВР, предвиждаща, че полицейската регистрация се сменя, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл.24, ал.3 НК, а именно при постигнато споразумение, както е и в процесния случай. Съгласно чл.383, ал.1 НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. Следователно за М. Б. са настъпили всички последици, както ако е осъден с влязла в сила присъда.

Правилото на чл.68, ал.6, т.3 ЗМВР, че полицейската регистрация се сменя, когато наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда, е неотносимо към случая. Не се касае и за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание по смисъла на чл.68, ал.6, т.4 ЗМВР.

Хипотезите, при които се сменя полицейска регистрация, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана компетентност, бидейки обвързан с установените с чл.68, ал.6 ЗМВР материално-правни предпоставки. Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл.67 ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. Разпоредбата на чл.68, ал.6 ЗМВР е специална, което обуславя както нейния приоритет пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

В практиката по приложение на чл.68, ал.6 ЗМВР (напр. реш. по адм. дело № 8352/2016г. на ВАС и цитираните в него съдебни актове) е възприето разбирането, че целта на реабилитацията като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация като институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане от полицейска регистрация. Полицейската регистрация, съхраняването и обработването на лични данни, е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от извършване на противоправно деяние. Реабилитация по право или така наречената абсолютна реабилитация по смисъла на чл. 88а от НК, в чл. 68, ал.6 от ЗМВР и Наредбата за реда и снемане на полицейска регистрация (обн. ДВ. бр.90 от 31 Октомври 2014г., изм. ДВ. бр.57 от 28 Ю. 2015г.) не е основание за снемане на полицейската регистрация, респ. за спиране обработването и съхранението на лични данни. Снемането на полицейската регистрация на някое от основанията по чл.68, ал.6 ЗМВР съставлява специфичен вид обработване на лични данни на осъждани лица, което се различава от

общите правила за обработване на лични данни в информационните фондове на МВР, установени в Раздел VI на ЗМВР. По силата на изрично законова разпоредба снемането на полицейска регистрация е изключено от приложното поле на нормата на чл.26, ал.1, т.3 ЗМВР, с която се установява срочност за съхраняването на данните в информационните фондове на МВР.

Съгласно чл.27 от ЗМВР данните от полицейската регистрация на лицата, извършена на основание чл.68 от ЗМВР, се използват само за защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Затова заличаването на полицейската регистрация, включително и личните данни за лицата, които тя съдържа, се извършва само при точно и лимитативно определени от законодателя условия. Действащата законова регламентация за заличаване на полицейската регистрация по ЗМВР не обуславя прекомерност на накръняването на личната сфера на лицата с полицейска регистрация в сравнение с другите лица, чиито лични данни се обработват в други информационни фондове на МВР, тъй като това нормативно разрешение отчита баланса между обществените и личните интереси. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата, осъдени за умишлени престъпления от общ характер, включително след настъпването на реабилитация, поради което мярката се явява пропорционална и не е в противоречие с правото на зачитане на личния и семейния живот, уредено с чл. 8 на ЕКЗПЧОС. Затова реабилитацията не е сред предвидените в чл.68, ал.6 ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация.

Правото на Европейския съюз не изключва възможността за обработване на лични данни в хипотезите, обсъдени по-горе. Така в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателноправните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният административен акт не е засегнат от порока материална незаконосъобразност. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при своевременно заявеното искане на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 400 лв.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, хипотеза последна вр. чл.143, ал.3 АПК
съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. В. Б. срещу Заповед № 3286з 87/ 12.01.2021г.,
издадена от директора на Главна дирекция „Национална полиция“,
ОСЪЖДА М. В. Б. да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР 400
(четиристотин) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен
съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: